

som ere afgivne af nogle ærede Medlemmer af Udvalget, finder jeg efter den højtærede Ministers Udtalelser ingen synderlig Anledning til at komme nærmere ind paa. At de have villet motivere deres Særstandpunkter yderligere, er noget saa naturligt, at jeg ikke kan forundres derover, paa den anden Side kan jeg heller ikke have nogen som helst Tro paa, at en Diskussion med de ærede Medlemmer vilde forandre deres grundfæstede Overbevisning. Kun skal jeg overfor disse 3—4 ærede Medlemmer af Mindretallet sige, at jeg har troet — og det har glædet mig — hos dem at finde en saadan Hensynsfuldhed overfor Lovforslaget i det hele, at de, fordi de i deres Hjerter have fundet Loven saa god, at de ikke have villet lægge den Sten i Vejen, intet Ændringsforslag have stillet til Lovforslaget. Jeg skal kun bemærke overfor det ærede 6te Medlem for 6te Kred (Pagh) med Hensyn til den Oplysning, det ærede Medlem gav, at Importen sidste Aar var i Tilbagegang — det er muligt, at det er rigtigt, jeg har ikke Oplysninger for det sidste Aar — samtidig med, at der har fundet Fremgang Sted i Eksporten, at det jo er noget, som ligger saa nær og er saa rimeligt. Vi vide, hvilken Stagnation der er i alle Forretningsforhold, hvilken Pengeknaphed der er i Landet, og at man navnlig fra Landbrugets Side har maattet indskrænke Forbruget af Gødnings- og Foderstoffer. Det er saa lige til og saa naturligt, at det oplyste Forhold finder sin lette Forklaring dergennem.

Jeg vilde ret have ønsket, at det ærede 5te Medlem for 7de Kred (Sørensen-Saksager) havde været Medlem af Udvalget. Jeg ser i mange Henseender paa Esbjerg Havn, navnlig som Eksporthavn, med samme kærlige Øjne som han. Ogsaa jeg vilde ønske Eksporthavnen saa god som mulig, men jeg tror, at det ærede Medlem ved nærmere Undersøgelse af den Sag, hvis han havde været Medlem af Udvalget, vilde være kommen til den Overbevisning, at det, man nu gør for Eksporthavnen, er dog i det væsentlige det, der forlanges og navnlig forlanges af den mest kompetente Autoritet, som kender det bedst, og som ogsaa forlanges af Landbrugsorganisationerne, som det ærede Medlem hentydede til: en større

Vanddybde end nu og en bedre Svajepads. De to Ting imødekommes i væsentlig Grad. Hvis man nu vilde imødekomme disse to Ting i endnu højere Grad og gaa til en større Uddybning og til en Flytning af Ledemolen, vilde man vistnok opleve, hvad man ikke sjældent oplever, at det bedste er det godes Fjende. Nu faa vi disse Forandringer, men hvis man fulgte det ærede Medlem og adskillige andre Medlemmer, er det omtrent en given Ting, at saa faa vi slet intet. Er Eksporten bedre tjent med det end med sine 19 Fod nu og med sine 22—23 Fod ad Aare — og det vides, at det vil ske hurtigt — og desuden en bedre Svajepads? Det er et Spørgsmaal, som jeg dog gerne vilde lægge det ærede Medlem paa Sinde. Det er jo let at stille store Fordringer, og det ser godt ud, men man maa vide, om disse Fordringer ere gennemførlige, thi ellers skader man Opfyldelsen af de Fordringer, som ere tilraadelige, og som kunne gennemføres. Det er blot denne Henstilling, jeg gerne vilde gøre, særlig til det ærede Medlem, men ogsaa til Tinget i sin Helhed. Jeg tror, at man ser lidt skævt paa denne Sag, som om de, der indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, skulde gøre det med en vis Rancune i Hjertet overfor Eksporthavnen. Det er saa langt fra, som noget kan være. Men man har ikke troet, at man, alt taget i Betragtning, i Øjeblikket kunde gøre noget bedre for Eksporten end det, som er foreslaaet, nemlig en betydelig Uddybning af Havnen og en rummeligere Svajepads. Det er det, der naas for Eksporthavnen, naar blot man fæster Øjet derpaa. Og skulde man, hvad der er min Tro, at man vil, om nogle Aar gaa til en langt større Uddybning, en Uddybning, der kommer til at staa ganske paa Siden af Trafik- eller Importhavnen, saa bør der uddybes til 28 Fod. Men hverken det ene eller det andet kan godt opnaas, inden man har en Trafikhavn, som kan besørge Eksporten, medens den store Ombygning af Bolværkerne og Uddybningen finder Sted. Jeg vil derfor indstændig og saa indtrængende, som jeg formaar — jeg er ikke sikker paa, at det vil have megen Virkning —, bede ærede Medlemmer ikke at lade sig vildlede af deres Kærlighed til Eksport-